На основу члана 128д став 6. Закона о банкама („Службени гласник РС“, бр. 107/2005, 91/2010, 14/2015 и 19/2025) и члана 15а став 1. Закона о Народној банци Србије („Службени гласник РС“, бр. 72/2003, 55/2004, 85/2005 – др. закон, 44/2010, 76/2012, 106/2012, 14/2015, 40/2015 – одлука УС, 44/2018 и 19/2025), Извршни одбор Народне банке Србије доноси

О Д Л У К У
О ОБАВЕЗАМА БАНКЕ У ВЕЗИ С ПРОЦЕНОМ МОГУЋНОСТИ РЕСТРУКТУРИРАЊА

Г л а в а I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

1. Овом одлуком ближе се уређују обавезе банке у вези с проценом могућности реструктурирања коју врши Народна банка Србије, и то обавезе које банка треба да испуни за потребе процене изводљивости утврђене стратегије реструктурирања – по кључним областима пословања банке, као и спровођење дијалога између Народне банке Србије и банке у вези с том проценом.

2. Поједини појмови, у смислу ове одлуке, имају следећа значења:

1) *пословне активности* представљају структурирани скуп активности, поступака или операција које је банка развила за потребе трећих лица (нпр. клијенти, пословни партнери и др.) ради остваривања својих пословних циљева;

2) *битне услуге* (енг. *essential services*) су активности или групе активности које саме по себи непосредно не стварају приход, већ трошкове за банку, али пружају подршку другим пословним активностима, чиме индиректно доприносе остварењу финансијског резултата (нпр. управљање људским ресурсима, управљање инфраструктуром и системима, управљање ризицима, рачуноводство и финансије, унутрашња ревизија, усклађеност пословања и процене и вредновања), при чему се разликују интерне услуге, које пружају организациони делови банке (нпр. људски ресурси, рачуноводство и финансије и унутрашња ревизија) или посебна правна лица у оквиру групе којој банка припада (нпр. управљање ризицима или управљање инфраструктуром и системима) и екстерне услуге, које пружају трећа лица која нису део банке или групе (нпр. процене вредности, угоститељске услуге, обезбеђење и спољна ревизија), при чему обе ове врсте услуга могу бити: наменске услуге, тј. услуге које се пружају само једном организационом делу банке или банкарске групе (нпр. платформа за одређивање кредитних рејтинга) или заједничке услуге, тј. услуге које се пружају већем броју организационих делова банке или правних лица унутар банкарске групе (нпр. информационо-комуникациони систем);

3) *критичне услуге* (енг. *critical services*) су услуге које се налазе у основи операција/активности/услуга, које се обављају за једну или више организационих јединица банке или за више правних лица (заједничке услуге) у оквиру банкарске групе и/или које су од кључног значаја за обављање једне или више критичних функција, а могу их пружати једно или више лица у оквиру банкарске групе (интерне услуге) или спољни пружаоци услуга (екстерне услуге);

4) *дељене критичне услуге* јесу критичне услуге које се централизовано пружају већем броју организационих делова банке или правних лица унутар банкарске групе, најчешће у вези са инфраструктуром, информационо-комуникационим технологијама, трезором, финансијама, људским ресурсима и сл.;

5) *релевантне услуге* су битне и/или критичне услуге банке;

6) *стратегија реструктурирања с једном тачком приступа* (енг. *Single Point of Entry*) (у даљем тексту: ЈТП стратегија) подразумева спровођење поступка реструктурирања на нивоу једног члана банкарске групе (лица за реструктурирање), односно примену мера и инструмената реструктурирања само на лице за реструктурирање, док се ове мере и инструменти не примењују директно на остале чланове групе за реструктурирање, већ се њихови губици и потреба за докапитализацијом преносе на лице за реструктурирање;

7) *стратегија реструктурирања с више тачака приступа* (енг. *Multiple Point of Entry*) (у даљем тексту: ВТП стратегија) подразумева спровођење поступка реструктурирања на нивоу више лица/група за реструктурирање у оквиру исте банкарске групе, односно примену мера и инструмената реструктурирања према више лица за реструктурирање у оквиру исте банкарске групе;

8) *оперативна имовина* је имовина потребна за пружање релевантних услуга (која није финансијска имовина) – нпр. некретнине, лиценце, патенти, софтвер, хардвер, информационо-комуникациони систем, апликације и базе података – при чему ова имовина јесте критична и/или битна када је њено коришћење неопходно за пружање критичних и/или битних услуга;

9) *системи финансијске инфраструктуре* (у даљем тексту: СФИ) обухватају системе за извршење платних трансакција, клиринга и салдирања финансијских инструмената, кастоди услуге, трговину финансијским инструментима (укључујући деривате), при чему ови системи укључују платне системе, системе за депо, клиринг и салдирање хартија од вредности и других финансијских инструмената и друге централне тржишне учеснике;

10) *капацитет информационо-комуникационог система* (у даљем тексту: ИКТ капацитет) има значење одређено одлуком којом се уређују минимални стандарди управљања информационо-комуникационим системом финансијске институције.

Г л а в а II

ПРОЦЕНА МОГУЋНОСТИ РЕСТРУКТУРИРАЊА

Фазе процене могућности реструктурирања

3. Народна банка Србије цени могућност реструктурирања кроз следеће фазе:

1) процену могућности спровођења поступка стечаја или ликвидације без наступања значајних негативних последица на стабилност финансијског система;
2) избор стратегије реструктурирања;
3) процену могућности спровођења изабране стратегије реструктурирања.

Ако оцени да спровођење поступка стечаја или ликвидације није могуће или да примена мера или инструмената реструктурирања може бити неопходна ради остваривања циљева реструктурирања, јер стечајем или ликвидацијом ови циљеви не би могли бити остварени у истој мери – Народна банка Србије, на основу информација које су банка или банкарска група доставиле за потребе планирања реструктурирања и у складу са овом одлуком, утврђује приоритетну стратегију реструктурирања која је примерена за ту банку или банкарску групу. У мери у којој је потребно, Народна банка Србије може утврдити алтернативне стратегије којима би се превазишле препреке, односно околности у којима приоритетна стратегија не би била изводљива или кредибилна.

При процени могућности спровођења поступка стечаја или ликвидације банке или банкарске групе, односно изабране стратегије реструктурирања, Народна банка Србије узима у обзир могући утицај на финансијски систем, ради обезбеђења континуитета критичних функција које ова банка или банкарска група врше и цени да ли би стечај или ликвидација, односно реструктурирање могли имати значајан негативан утицај на:

1) функционисање финансијских тржишта, привреду Републике Србије и поверење грађана у финансијски систем, посебно у банкарски систем;
2) СФИ, а нарочито:
– да ли би изненадан прекид активности онемогућио уобичајено функционисање СФИ на начин који би негативно утицао на финансијски систем као целину,

– да ли би, и у којој мери, СФИ могли бити канал за преливање негативних ефеката на друге учеснике на тржишту у поступку стечаја или ликвидације, односно у случају примене изабране стратегије реструктурирања банке;

3) друге финансијске институције, а нарочито:

– да ли би се због стечаја или ликвидације, односно примене изабране стратегије реструктурирања, повећали трошкови финансирања или смањила доступност извора финансирања за друге финансијске институције тако да то представља ризик по финансијску стабилност,

– ризик директног и индиректног преливања негативних ефеката на друге учеснике на тржишту и повратне ефекте на макроекономском нивоу;

4) реални сектор, а нарочито на доступност критичних услуга.

Избор стратегије реструктурирања

4. Народна банка Србије утврђује стратегију реструктурирања која је одговарајућа за остваривање циљева реструктурирања, узимајући у обзир структуру и пословни модел банке или банкарске групе, као и приступе реструктурирању применљиве на чланове те групе.

У случају банкарске групе, Народна банка Србије нарочито цени да ли је примереније применити ЈТП стратегију или ВТП стратегију и, у том циљу, разматра најмање следеће:

1) који би инструменти реструктурирања били примењени у оквиру приоритетне стратегије реструктурирања и да ли су ови инструменти расположиви за правна лица за која се у стратегији реструктурирања предлаже њихова примена;

2) износ квалификованих подобних обавеза у оквиру предложене стратегије реструктурирања, ризик да оне не допринесу покрићу губитака или докапитализацији, као и лица која преузимају ове обавезе, при чему узима у обзир следеће претпоставке:

– ЈТП стратегија је вероватно прикладнија ако постоји довољно квалификованих подобних обавеза највишег матичног друштва према лицима ван групе или обавеза за које се очекује да допринесу покрићу губитака или докапитализацији у складу с предложеном стратегијом реструктурирања,

– ВТП стратегија је вероватно прикладнија ако више од једног лица или регионална или функционална подгрупа у оквиру банкарске групе која би била реструктурирана преузимају квалификоване подобне обавезе за које се очекује да допринесу покрићу губитака и докапитализацији у складу с предложеном стратегијом реструктурирања;

3) уговорне или друге споразуме који су успостављени за пренос губитака између лица у банкарској групи;

4) оперативну структуру и пословни модел банке или банкарске групе, а нарочито да ли је ова структура веома централизована или децентрализована с високим степеном раздвојености између различитих делова, при чему узима у обзир следеће претпоставке:

– ЈТП стратегија је вероватно прикладнија ако група послује на веома централизован начин, укључујући и централизоване функције управљања ликвидношћу, ризицима, средствима или информационо-комуникационим системом и друге дељене критичне услуге,

– ВТП стратегија је вероватно прикладнија ако је пословање групе подељено у две или више јасно одредивих подгрупа, од којих је свака финансијски, правно или оперативно независна од других делова групе, као и ако су било какве критичне оперативне међузависности од других делова групе засноване на поузданим споразумима који обезбеђују њихово континуирано обављање у случају реструктурирања;

5) извршност инструмената реструктурирања који би се применили, нарочито у другим релевантним државама;

6) да ли је за спровођење стратегије реструктурирања потребна подршка других регулаторних тела, нарочито из других држава, или да се од таквих лица захтева да се уздрже од спровођења независних мера реструктурирања, као и да ли су такве мере изводљиве и кредибилне за та друга регулаторна тела.

Народна банка Србије процењује да ли су потребне алтернативне стратегије реструктурирања како би се превазишли различити сценарији или околности због којих примена приоритетне стратегије реструктурирања не би била изводљива или кредибилна.

Народна банка Србије разматра у којој мери би применом сваке од алтернативних стратегија били остварени циљеви реструктурирања, а нарочито у којој мери би био обезбеђен континуитет критичних функција.

Мере за отклањање препрека за спровођење алтернативних стратегија примењују се само ако се њима не нарушавају изводљивост и кредибилност спровођења приоритетне стратегије реструктурирања.

Процена могућности спровођења (изводљивости) утврђене стратегије реструктурирања

5. Народна банка Србије цени да ли је утврђена стратегија реструктурирања изводљива у адекватном периоду и утврђује потенцијалне препреке за спровођење ове стратегије.

Кључне области које Народна банка Србије процењује за потребе примене става 1. ове тачке јесу:

1) управљање;
2) капацитет за покриће губитака и докапитализацију;
3) ликвидност и извори финансирања у реструктурирању;
4) оперативни континуитет пословања и приступ системима финансијске инфраструктуре;
5) информационо-комуникациони систем и захтеви за подацима;
6) комуникација;
7) одвојивост и реорганизација.

Свака од области из става 2. ове тачке сагледава се нарочито кроз циљеве и начела реструктурирања и, с тим у вези, обавезама с којима су банка, односно банкарска група дужне да се ускладе.

Начело пропорционалности

6. Народна банка Србије примењује начело пропорционалности при одређивању обухвата и нивоа обавеза утврђених овом одлуком које је банка дужна да испуни, за сваку појединачну банку, у склопу дијалога с том банком.

Г л а в а III

КЉУЧНЕ ОБЛАСТИ ЗА ПРОЦЕНУ МОГУЋНОСТИ РЕСТРУКТУРИРАЊА

Одељак 1.

Управљање

7. Банка је дужна да успостави адекватне процесе и процедуре за управљање који олакшавају припрему и спровођење утврђене стратегије реструктурирања.

Процеси и процедуре за управљање из става 1. ове тачке треба да обезбеде:

1) благовремено и тачно достављање релевантних информација – редовно и на захтев;
2) ефикасан надзор у оквиру банке током планирања реструктурирања и у кризној ситуацији;
3) ефикасно доношење одлука у банци у тренутку реструктурирања.

1.1. Активна улога руководства банке

8. Чланови органа управљања и лица на руководећим положајима

која имају извршна овлашћења у банци (у даљем тексту: више руководство) дужни су да обезбеде сву подршку неопходну за остваривање циљева реструктурирања и операционализацију утврђене стратегије реструктурирања банке.

Извршни одбор банке дужан је да буде активно укључен у планирање реструктурирања, као и да именује члана овог одбора и члана вишег руководства који ће бити одговорни за управљање активностима банке у вези с реструктурирањем.

9. Члан извршног одбора из тачке 8. став 2. ове одлуке одговоран је за активности које је банка дужна да предузме у вези с планирањем реструктурирања и за спровођење програма активности за унапређење могућности реструктурирања банке, а нарочито за следеће:

1) обезбеђивање свих информација и података неопходних за израду и ажурирање плана реструктурирања банке и банкарске групе;
2) континуирано испуњавање обавеза банке у вези с планирањем и унапређењем могућности реструктурирања;
3) интегрисаност активности у вези с планирањем и унапређењем могућности реструктурирања у целокупно управљање банком;
4) предлагање, у случају потребе, измена у саставу и/или делокругу постојећих и/или успостављање нових одбора банке који су задужени за пружање подршке активностима у вези с планирањем и унапређењем могућности реструктурирања;
5) потписивање кључних извештаја и докумената банке у вези с планирањем и унапређењем могућности реструктурирања, односно адекватно делегирање овлашћења и задужења за њихову израду, контролу квалитета података и достављање у оквиру успостављеног система унутрашњих контрола банке;
6) редовно обавештавање управног и извршног одбора банке о статусу активности у вези с планирањем и унапређењем могућности реструктурирања банке, поткрепљено записницима са седница ових одбора;
7) обезбеђење адекватних финансијских и људских ресурса за реализацију активности у вези с планирањем и унапређењем могућности реструктурирања у банци, укључујући и подређена друштва банке са седиштем ван Републике Србије;
8) предлагање члана вишег руководства банке са одговарајућим искуством који је одговоран за управљање активностима које банка предузима у вези с планирањем и унапређењем могућности њеног реструктурирања и за координацију тих активности.

Члан вишег руководства из става 1. одредба под 8) ове тачке

нарочито је одговоран за:

1) управљање активностима банке у вези с реструктурирањем и координацију тих активности (укључујући организовање радионица, попуњавање упитника, као и друге активности по захтеву Народне банке Србије);

2) структурирану и доследну комуникацију с Народном банком Србије, као главна контакт особа, у вези с планирањем реструктурирања и спровођењем утврђене стратегије реструктурирања;

3) координацију активности у вези са операционализацијом одабране стратегије реструктурирања (припреме и тестирања релевантних корака за спровођење одабране стратегије у контексту планирања реструктурирања) и учешће у тестирању и процени оперативне спремности банке за спровођење те стратегије;

4) успостављање, ако је потребно, одговарајућих процеса и процедура за спровођење активности значајних за планирање и унапређење могућности реструктурирања.

1.2. Управљање активностима планирања и унапређења могућности реструктурирања банке

10. Банка је дужна да обезбеди да систем управљања банком, као саставни део, обухвата активности у вези с планирањем реструктурирања које су успостављене тако да подржавају припрему и спровођење утврђене стратегије реструктурирања, при чему је банка нарочито дужна да:

1) обезбеди да функција управљања активностима у вези с реструктурирањем има адекватне људске ресурсе, како би се обезбедило да одлуке које се доносе пре, током и након реструктурирања буду донете благовремено;

2) успостави јасне линије одговорности, укључујући линије извештавања и поступак ескалације до нивоа управног одбора банке (укључујући и овај одбор), као и процесе и процедуре за прибављање потребних одобрења и сагласности и за доношење одлука, како у фази планирања реструктурирања тако и у фази управљања кризном ситуацијом (као што је спровођење налога из решења о покретању поступка реструктурирања или комуникација са одговарајућим групама заинтересованих лица у складу са обавезама из пододељка 5.1. ове одлуке), што треба да буде дефинисано релевантним политикама и процедурама банке (укључујући приручнике које је банка дужна да изради у складу са овом одлуком);

3) обезбеди да се при доношењу стратешких одлука узимају у обзир међусобне повезаности, односно међузависности банке и трећих лица и/или у оквиру банкарске групе а које могу утицати на могућност

реструктурирања банке (нпр. активности спајања и припајања, реструктурирање или реорганизација повезаних правних лица, промене у рачуноводственим политикама, међусобне гаранције у оквиру банкарске групе или промене у релевантном информационо-комуникационом систему);

4) без одлагања обавести Народну банку Србије о планираним битним променама у пословању – као што су промене пословног модела, организационе структуре, пословних процеса (укључујући промене у инфраструктури информационо-комуникационог система) и управљања – које могу имати утицај на планирање реструктурирања или на спровођење утврђене стратегије реструктурирања банке и могућност њеног реструктурирања;

5) обезбеди ефикасан проток информација о питањима у вези с реструктурирањем између извршног одбора, члана вишег руководства из тачке 9. став 1. одредба под 8) ове одлуке и осталих запослених у банци, чиме се омогућава да та лица несметано спроводе своје обавезе пре, током и након реструктурирања;

6) обезбеди да пружаоци релевантних услуга унутар банкарске групе имају сопствену управљачку структуру и јасно дефинисане линије извештавања, да се не ослањају прекомерно на запослене са адекватном стручношћу и искуством из других чланица банкарске групе, да имају успостављене планове поступања у случају настанка непредвиђених догађаја којима се обезбеђује несметано пружање релевантних услуга у току спровођења поступка реструктурирања, као и да је пружање ових услуга унутар групе успостављено тако да се избегне преференцијални третман у случају престанка рада или реструктурирања било које чланице банкарске групе;

7) у случају да је матично друштво банке из друге државе – да обезбеди, у мери у којој је то могуће, да се при одлучивању на нивоу групе, у оквиру редовног пословања, разматрају релевантни аспекти у вези с могућношћу реструктурирања банке у Републици Србији.

1.3. Контрола квалитета и унутрашња ревизија

11. Банка је дужна да успостави одговарајући процес контроле квалитета информација и података које доставља Народној банци Србије за потребе планирања и спровођења реструктурирања, при чему је банка нарочито дужна да:

1) успостави адекватне процесе и процедуре за проверу и обезбеђење квалитета података и информација из ове тачке;

2) успостави механизме којима се обезбеђују потпуност и тачност података и информација из ове тачке;

3) обезбеди да унутрашња ревизија редовно преиспитује и проверава податке и информације из ове тачке, односно да активности у

вези с планирањем реструктурирања буду део годишњег плана ревизије;

4) обезбеди да одбор за ревизију прати делотворност система контрола квалитета банке и да прима и разматра релевантне извештаје унутрашње ревизије, као и да обезбеди да одбор за ревизију или други орган управљања или одбор периодично преиспитују процедуре и механизме из ове тачке.

1.4. Тестирање и операционализација стратегије

12. Банка је дужна да изради одговарајуће приручнике којима се уређују сви оперативни аспекти утврђене стратегије реструктурирања (укључујући надлежности, одговорности и поступак ескалације), као и да редовно процењује и тестира те аспекте кроз спровођење симулација.

Одељак 2.

Капацитет за покриће губитака и докапитализацију

13. Банка је дужна да одржава износ капитала и квалификованих подобних обавеза (у даљем тексту: капацитет за покриће губитака и докапитализацију) у износу довољном да обезбеди усклађеност са захтевом који утврђује Народна банка Србије у складу са одредбама одлуке којом се уређује минимални захтев за капиталом и подобним обавезама (у даљем тексту: МКО захтев). Тамо где је применљиво, банка је дужна да одржава капацитет за покриће губитака и докапитализацију и на нивоу својих подређених друштава, као и да успостави адекватан интерни механизам за пренос губитака и докапитализацију унутар групе за реструктурирање.

2.1. Довољан износ капацитета за покриће губитака и докапитализацију

14. Банка је дужна да одржава довољан износ капацитета за покриће губитака и докапитализацију, како би се омогућило распоређивање губитака на што шири обухват обавеза и успешно спровођење утврђене стратегије реструктурирања.

За потребе примене става 1. ове тачке, банка је нарочито дужна да благовремено и поуздано идентификује и квантификује:

1) износ обавеза за које је вероватно да ће се, у складу са утврђеном стратегијом реструктурирања, користити за покриће губитака или за докапитализацију;

2) износ обавеза које су искључене из примене отписа или конверзије у складу с чланом 128њ став 3. Закона о банкама (у даљем тексту: Закон);

3) износ обавеза за које је вероватно да се неће користити за покриће губитака и докапитализацију, где је применљиво, и то полазећи од следећих фактора:

– рока доспећа,

– исплатног реда у поступку стечаја у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација банака (субординације),

– категорије поверилаца и преносивости инструмента, односно обавезе,

– правних препрека за примену отписа или конверзије услед непризнавања мера и инструмената реструктурирања према страном праву или услед постојања права на пребијање (нетирање/поравнање),

– других околности које доводе до ризика да обавеза буде искључена из примене отписа или конверзије,

– износа и издаваоца квалификованих подобних обавеза или других обавеза које би се користиле за покриће губитака.

Обавезе које нису искључене из примене отписа или конверзије треба да буду распоређене према исплатним редовима у складу са законом којим се уређују стечај и ликвидација банке. Банка је дужна да обезбеди све релевантне информације за процену третмана који би свака класа акционара и поверилаца имала у случају стечаја банке, и то за сваки од исплатних редова, како би се обезбедила заштита начела из члана 128б тачка 3) Закона.

2.2. Прекогранично признавање мера и инструмената реструктурирања

15. Банка је дужна, где је то применљиво, да успостави адекватне механизме како би обезбедила прекогранично признавање и делотворност мера и инструмената реструктурирања, у складу с чланом 128т став 7. Закона и одредбама одлуке којом се уређује минимални захтев за капиталом и подобним обавезама банке.

2.3. Операционализација отписа и конверзије

16. Банка је дужна да успостави одговарајуће процесе и процедуре за управљање и информационо-комуникациони систем, који треба да представљају подршку оперативном спровођењу отписа или конверзије капитала и подобних обавеза, као и да редовно процењује и тестира њихову делотворност.

За потребе операционализације отписа и конверзије, банка је дужна да успостави одговарајуће процесе и инфраструктуру како би могла Народној банци Србије, на њен захтев, у кратком року да достави комплетан скуп података у вези са својим капацитетом за покриће губитака и докапитализацију за што шири обухват обавеза.

Банка је дужна да изради приручник за спровођење инструмента расподеле губитака (енг. *Bail-in Playbook*), који усваја извршни одбор банке, а који обухвата најмање следеће:

1) све процесе, активности и процедуре за управљање који треба да буду спроведени од стране или у име банке ради делотворног спровођења отписа или конверзије;
2) редослед активности које банка треба да предузме заснован на очекиваном времену потребном за припрему и покретање поступка реструктурирања, анализу правних, оперативних, рачуноводствених и пореских аспеката значајних за сваку врсту подобних обавеза у контексту спровођења отписа или конверзије, као и процедуре за управљање сваком од наведених активности (тј. опис надлежних организационих јединица и њихових одговорности);
3) процесе и процедуре у вези са односима с трећим лицима поводом спровођења отписа или конверзије, укључујући канале комуникације са заинтересованим странама значајним за њихово извршавање (нпр. са Централним регистром, депоом и клирингом хартија од вредности, Агенцијом за привредне регистре и др.);
4) механизам за пренос губитака с подређених друштава у оквиру групе за реструктурирање на лице за реструктурирање и за пренос капитала с лица за реструктурирање на подређена друштва, где је применљиво;
5) процесе и процедуре којима се обезбеђују потпуност и тачност информација и података који се достављају Народној банци Србије ради операционализације отписа или конверзије, као и процес контроле квалитета ових информација и података, укључујући опис припремљености информационо-комуникационог система да благовремено обезбеди тачне и потпуне податке и информације за потребе имплементације и операционализације отписа или конверзије у складу са захтевима из тач. 41. до 50. ове одлуке;
6) процедуре за решавање релевантних прекограничних питања, где је применљиво.

За потребе примене става 3. одредба под 3) ове тачке, банка је дужна да успостави системе и обезбеди ресурсе како би могла да брзо (у року од неколико сати) генерише ажурне информације о хартијама од вредности обухваћеним отписом или конверзијом (укључујући њихов *CFI* код и *ISIN* број) и о систему за депо, клиринг и салдирање хартија од вредности и других финансијских инструмената код којег су регистроване ове хартије, односно инструменти, као и да буде у могућности да идентификује лица која би требало да буду укључена у спровођење отписа или конверзије.

Детаљнију садржину и тестирање примене приручника из става 3. ове тачке Народна банка Србије ближе прописује упутством.

2.4. Испуњење МКО захтева

17. Банка је дужна да обезбеди довољан износ капитала и квалификованих подобних обавеза за испуњење МКО захтева, који је Народна банка Србије утврдила у складу са одредбама одлуке којом се уређује тај захтев.

За потребе примене става 1. ове тачке, банка је дужна да у сваком тренутку:

1) буде у могућности да благовремено и поуздано Народној банци Србије достави све податке и информације потребне за одређивање МКО захтева;
2) испуњава МКО захтев утврђен решењем Народне банке Србије у складу с роковима и динамиком утврђеним тим решењем.

2.5. Висок квалитет капитала и квалификованих подобних обавеза

18. Банка је дужна да одржава капитал и квалификоване подобне обавезе који се адекватно могу искористити за покриће губитака и докапитализацију банке у реструктурирању, укључујући, где је применљиво, минимални ниво субординације ових елемената, у складу са захтевом који је утврдила Народна банка Србије.

Ради обезбеђења високог квалитета капитала и квалификованих подобних обавеза, банка је дужна:

1) да у сваком тренутку буде у могућности да благовремено и адекватно достави Народној банци Србије све потребне податке и информације, укључујући – где је потребно – и правна мишљења у вези с подобношћу инструмената капитала и обавеза;
2) да обезбеди, где је применљиво, да се за потребе испуњења захтева за субординацијом користе капитал и подређене квалификоване подобне обавезе;
3) да обезбеди, где је применљиво, да уговори садрже одредбу којом се поверилац саглашава да обавеза може бити отписана или конвертована у складу с чланом 128т став 7. Закона и одлуком којом се уређује МКО захтев;
4) да смањи потенцијално прекомерно ослањање на подређене квалификоване обавезе према малим инвеститорима, као и да буде у могућности да достави Народној банци Србије све потребне податке и

информације у вези с таквим обавезама ради процене потенцијалних препрека за реструктурирање и њиховог отклањања;

5) да смањи потенцијално ослањање на квалификоване подобне обавезе код којих су присутни други сложени финансијски аранжмани који могу негативно утицати на подобност ових инструмената, као и да буде у могућности да докаже Народној банци Србије да постојећи финансијски аранжмани не умањују изводљивост и кредибилност утврђене стратегије реструктурирања;

6) да Народној банци Србије поднесе захтев за добијање претходне сагласности у складу са одлуком којом се уређује МКО захтев у случају да намерава да смањи вредност, односно изврши откуп или отплату инструмената капитала или квалификованих подобних обавеза;

7) да у случају банкарске групе за коју је одабрана ВТП стратегија обезбеди да не постоји прекомерно ослањање на капитал и квалификоване подобне обавезе (осим оних у облику власничких улагања) које истовремено представљају улагања других група за реструктурирање у оквиру посматране банкарске групе, при чему је прихватљиво постојање ограничених међуповезаности и међузависности из оперативних или финансијских разлога ради одржавања ефикасности групе и усклађености с регулаторним захтевима.

За потребе примене става 2. одредба под 7) ове тачке сматра се да је ризик од преливања негативних ефеката сведен на минимум ако група за реструктурирање на коју се примењује ВТП стратегија може бити реструктурирана без проузроковања истовременог недостатка средстава за испуњење МКО захтева других група за реструктурирање у оквиру дате банкарске групе.

2.6 Делотворан интерни механизам за пренос губитака и докапитализацију

19. Банка која је лице за реструктурирање групе за реструктурирање дужна је да успостави и у сваком тренутку одржава адекватан интерни механизам за пренос губитака и докапитализацију у оквиру ове групе.

Ради успостављања делотворног интерног механизма из става 1. ове тачке, банка је дужна да:

1) омогући благовремено и адекватно достављање свих потребних података и информација Народној банци Србије, ради утврђивања МКО захтева за подређена друштва која су део исте групе за реструктурирање а сама нису лица за реструктурирање;

2) обезбеди да, поред усклађености са МКО захтевом, буде успостављен делотворан интерни механизам за пренос губитака с подређеног друштва које је део исте групе за реструктурирање на лице за

реструктурирање, као и за пренос средстава за докапитализацију с лица за реструктурирање на ово подређено друштво, узимајући у обзир врсту повериоца по тим инструментима и потребу за адекватном субординацијом;

3) прилагоди организациону и финансијску структуру лица у групи за реструктурирање ради побољшања интерних механизама за пренос губитака и докапитализацију, у случају да су идентификоване значајне препреке за реструктурирање;

4) где је применљиво, обезбеди Народној банци Србије све податке и информације потребне за процену могућег изузећа подређеног друштва лица за реструктурирање које није лице за реструктурирање у складу са одредбама одлуке којом се уређује МКО захтев, а у вези с могућношћу овог изузећа.

Одељак 3.

Ликвидност и извори финансирања у реструктурирању

20. Банка је дужна да успостави адекватне процесе и да развије капацитет за:

1) процену ликвидности и потреба за изворима финансирања потребним за спровођење утврђене стратегије реструктурирања;

2) мерење и извештавање о ликвидности у реструктурирању;

3) идентификацију и припрему за коришћење средстава обезбеђења која су погодна за прибављање ликвидности у току и након реструктурирања.

3.1. Процена потреба за ликвидношћу и изворима финансирања у реструктурирању

21. Банка је дужна да развије поуздане методологије за процену унапред (*ex-ante*), под различитим претпоставкама, потреба за ликвидношћу и за изворима финансирања, ради спровођења стратегије реструктурирања, као и да идентификује могуће изворе ликвидности који подржавају реструктурирање.

22. Банка је дужна да идентификује кључне факторе ликвидности у случају реструктурирања, при чему се, у случају групе за реструктурирање, ови фактори идентификују на нивоу групе за реструктурирање и на нивоу материјално значајних лица у тој групи, где је применљиво.

Банка је дужна да у анализи фактора ликвидности у случају реструктурирања обухвати различите сценарије у зависности од природе

кризне ситуације (нпр. криза солвентности или криза ликвидности, брзо развијајућа или постепена криза и сл.) и да, у складу с тим, идентификује своје специфичне факторе ризика ликвидности (нпр. одлив депозита, потребе за ликвидношћу у вези са учешћем у СФИ и сл.).

23. Методологије из тачке 21. ове одлуке треба да, за различите сценарије реструктурирања, симулирају новчане токове по основу имовине, обавеза и ванбилансних ставки, као и развој капацитета за покриће гепова ликвидности у различитим периодима.

Симулације из става 1. ове тачке треба да укључују:

1) уговорене новчане приливе и одливе;
2) претпостављене стварне новчане приливе и одливе;
3) развој капацитета за покриће гепова ликвидности и његове вредности након примене претпостављених корективних фактора.

Новчани токови и капацитет за покриће гепова ликвидности из става 1. ове тачке треба да буду симулирани:

1) на нивоу банке, односно на нивоу групе за реструктурирање, као и на нивоу материјално значајних лица у групи за реструктурирање, где је применљиво;
2) на агрегатном нивоу за све валуте заједно, као и на нивоу сваке значајне валуте, укључујући и валуте које су значајне за учествовање у СФИ;
3) за одређене периоде, почевши од прекоднећног периода па све до довољно дугог периода (нпр. шест месеци) након реструктурирања.

24. Код процене потреба за ликвидношћу и за изворима финансирања ради спровођења стратегије реструктурирања, банка је дужна да примени конзервативни приступ, као и да посебну пажњу обрати на следеће:

1) правне, регулаторне и оперативне препреке у вези с преносом ликвидних средстава, посебно између чланица групе за реструктурирање;
2) обавезе у вези са активностима извршавања платних трансакција, клиринга и поравнања, укључујући могуће ефекте на ликвидност по основу активности управљања ризицима које је предузео пружалац СФИ услуга или посредник у пружању ових услуга;
3) захтеве у вези с ризиком друге уговорне стране / средствима обезбеђења, укључујући захтеве који произлазе из директног или индиректног чланства у клиринг системима или другим СФИ, као што су повећање износа или захтев за додатним средствима обезбеђења за финансијске инструменте током и након спровођења реструктурирања;

4) уговорне одредбе у вези са суспензијом и раскидом уговора и правом нетирања (пребијања) које друга уговорна страна може активирати у случају реструктурирања банке;

5) токове ликвидности између групе за реструктурирање и повезаних лица која нису део ове групе;

6) правне и оперативне препреке за благовремено залагање и пренос расположивих средстава обезбеђења;

7) максималне дневне потребе за ликвидношћу;

8) расположиве инструменте/мере ликвидности код Народне банке Србије, као и услове за њихово коришћење и отплату (нпр. прихватљива средства обезбеђења, корективне факторе/проценте умањења, рокове доспећа и сл.).

25. Банка је дужна да адекватно документује и образложи кључне претпоставке (нпр. корективне факторе, стопе обнављања, стопе одлива) на којима заснива своје процене потреба за ликвидношћу и за изворима финансирања, као и да резултате анализе из тачке 22. ове одлуке адекватно укључи у стратегију ликвидности у реструктурирању и пратећи план финансирања. Тамо где је применљиво, банка је дужна да докаже како би се могли покрити потенцијални гепови ликвидности, нарочито они у значајним валутама.

26. Процену потреба за ликвидношћу и за изворима финансирања у реструктурирању из тач. 21. до 25. ове одлуке Народна банка Србије ближе прописује упутством.

3.2. Мерење и извештавање о ликвидности у реструктурирању

27. Банка је дужна да успостави процесе и развије капацитете за мерење и извештавање о потребама за ликвидношћу и изворима финансирања у случају реструктурирања банке, као и, где је применљиво, о расположивим изворима финансирања на нивоу групе за реструктурирање и на нивоу материјално значајних лица у овој групи.

28. Банка је дужна да обезбеди да може у кратком року да мери своју позицију ликвидности и да о њој извештава. Банка је дужна да обезбеди могућност пројектовања своје нето ликвидносне позиције по различитим периодима, укључујући периоде у току дана, као и да извештава о следећем:

1) новчаним приливима и одливима (разликујући уговорене и очекиване новчане токове);

2) капацитету за покриће гепова ликвидности након примене претпостављених корективних фактора.

У случају групе за реструктурирање, банка је дужна да обезбеди извештавање из става 1. ове тачке и на нивоу групе за реструктурирање, те на нивоу материјално значајних лица у овој групи – где је применљиво, као и на агрегатном нивоу за све валуте заједно и на нивоу сваке значајне валуте.

29. Банка је дужна да адекватно документује и образложи кључне претпоставке (нпр. корективне факторе, стопе обнављања, стопе одлива) на којима заснива своје пројекције капацитета за покриће гепова ликвидности.

30. Мерење и извештавање о ликвидности у реструктурирању из тач. 27. до 29. ове одлуке Народна банка Србије ближе прописује упутством.

3.3 Идентификација и припрема за коришћење средстава обезбеђења у току и након реструктурирања

31. Банка је дужна да успостави процесе и развије капацитете за идентификацију и припрему имовине која може бити коришћена као средство обезбеђења за потребе прибављања додатних извора финансирања у току и након реструктурирања. Како би се обезбедило ефикасно и ефективно коришћење средстава обезбеђења расположивих у току реструктурирања, банка је дужна да предвиди време потребно за њихово коришћење, као и активности које треба да предузме како би ова средства била прихватљива другим уговорним странама.

За потребе примене става 1. ове тачке, банка је дужна да развије капацитете за:

1) идентификацију расположивих средстава обезбеђења банке, укључујући:

– идентификацију имовине која се потенцијално може квалификовати као подобно средство обезбеђења за прибављање извора финансирања у реструктурирању (тј. ликвидне активе првог реда и засебно оне која то није),

– разликовање заложене и незаложене имовине и утврђивање уговорених права за сва средства обезбеђења (и заложена и незаложена),

– у случају групе за реструктурирање, праћење стања појединачних заложених и незаложених (расположивих) средстава обезбеђења на нивоу групе за реструктурирање и на нивоу материјално значајних лица у овој групи, где је то применљиво, као и за сваку од значајних валута,

– развој капацитета за детаљно извештавање о расположивим средствима обезбеђења – нпр. подобност за олакшице

Народне банке Србије, валута, врста имовине, локација на којој се средство обезбеђења налази, кредитни квалитет и сл. – чак и у условима наглог погоршања услова пословања;

2) операционализацију коришћења средстава обезбеђења, укључујући:

– развој и документовање свих потребних оперативних активности (укључујући рокове за њихово спровођење и повезане процесе управљања) за коришћење средстава обезбеђења,

– фокусирање нарочито на имовину која није лако утржива (нпр. потраживања по основу кредита);

3) процену могућности коришћења средстава обезбеђења и редовну (најмање једном годишње) процену и тестирање, на оперативном нивоу, поузданости и ефективности коришћења расположивих средстава обезбеђења (нпр. могућност њихове продаје, укључујући продају у оквиру репо уговора или позајмљивање у оквиру уговора о давању у зајам хартија од вредности).

Идентификацију и коришћење средстава обезбеђења у току и након реструктурирања Народна банка Србије ближе прописује упутством.

Одељак 4.

Оперативни континуитет пословања и приступ услугама СФИ

А. Оперативни континуитет пословања у реструктурирању

32. Банка је дужна да успостави адекватне оперативне процесе и процедуре којима се обезбеђује континуитет пружања услуга које су неопходне за очување критичних функција, као и кључних линија пословања неопходних за ефективно спровођење стратегије реструктурирања и, након тога, реорганизацију пословања.

33. Народна банка Србије упутством ближе прописује захтеве у вези са оперативним континуитетом пословања у реструктурирању из тачке 32. ове одлуке.

4.1. Идентификација и мапирање међуповезаности у контексту оперативног континуитета пословања

34. Банка је дужна да идентификује све релевантне услуге, као и оперативну имовину и кључне запослене (функције и/или лица), неопходне за обезбеђење континуитета критичних функција и кључних пословних активности потребних за ефикасно спровођење стратегије реструктурирања и, након тога, за реорганизацију пословања. Све

релевантне услуге треба да буду распоређене (мапиране) по правним лицима, критичним функцијама, кључним пословним активностима и повезаним уговорима.

За потребе примене става 1. ове тачке, банка је дужна да успостави и одржава:

1) свеобухватну идентификацију свих релевантних услуга (које се пружају унутар групе или које пружају трећа лица), као и оперативне имовине и кључних функција/запослених неопходних за оперативни континуитет пословања, при чему се услугама које нису релевантне сматрају следеће услуге:

– услуге чији прекид нема материјално значајан утицај на способност банке да настави да обавља критичне функције и кључне пословне активности,

– услуге чије пружање у прихватљивом року може преузети алтернативни пружалац услуге, са истим или сличним обимом, квалитетом и ценом;

2) свеобухватно распоређивање (мапирање) свих релевантних услуга према критичним функцијама, кључним пословним активностима и правним лицима (која пружају и/или користе ове услуге), као и према релевантној оперативној имовини и кључним функцијама/запосленима и њиховој локацији (како у контексту позиције у банци или групи тако и према физичкој локацији), при чему ове оперативне међузависности треба да укључе и услуге које се пружају између различитих пружалаца (нпр. унутаргрупни пружалац услуга који је ту услугу подуговорио с трећим лицем);

3) распоређивање (мапирање) релевантних услуга према уговорима којима су ове услуге уређене;

4) базу података („каталог услуга“) коју је могуће претраживати и која садржи ажурне све мапиране информације из овог става којима се може поуздано приступити, укључујући и у кризној ситуацији, за потребе планирања или спровођења реструктурирања.

Поред обавеза из става 2. ове тачке, банка је дужна:

1) да обезбеди да су сви релевантни уговори, како с трећим лицима тако и са унутаргрупним пружаоцима услуга, адекватно документовани и да укључују све информације које ће омогућити Народној банци Србије да донесе одговарајуће одлуке и да примени своја овлашћења у вези с реструктурирањем банке на њих (нпр. да наложи пружаоцу услуге да у одређеном периоду настави да пружа ту услугу стицаоцу акција, имовине и обавеза банке у реструктурирању, ради остваривања континуитета пословања);

2) у случају да релевантне услуге пружају организациони делови у оквиру истог правног лица (интерне услуге) – да документује информације које би олакшале идентификацију ових услуга и брзо састављање тзв. транзиционих уговора о пружању ових услуга, ако се то захтева у оквиру поступка реструктурирања.

4.2. Процена ризика по оперативни континуитет пословања

35. Након идентификације и распоређивања (мапирања) релевантних услуга, оперативне имовине и кључних функција/запослених (принцип 4.1. из ове одлуке), банка је дужна да процени ризик од поремећаја или прекида у пружању ових услуга, односно у приступу овој имовини или запосленима у условима реструктурирања. Анализа ризика треба да буде свеобухватна и заснована на прелиминарној идентификацији свих потенцијалних догађаја (извора ризика) који могу да доведу до поремећаја или прекида у пружању услуга, односно у приступу овој имовини или запосленима, који су неопходни за оперативни континуитет пословања.

Анализа ризика треба да узме у обзир најмање следеће елементе:

1) меродавно право за релевантне уговоре;
2) локацију и правни статус (нпр. власништво или закуп) релевантне оперативне имовине;
3) потенцијалну недовољну расположивост одговарајућих кључних функција/запослених у реструктурирању, укључујући случајеве у којима су релевантни запослени у лицу из групе за које су у поступку реструктурирања предвиђени стечај, ликвидација или продаја.

Банка је дужна да, као део анализе ризика, сагледа и следеће:

1) да ли су релевантни уговори адекватно документовани;
2) да ли су цене и додатни трошкови транспарентни и уговорени под тржишним условима;
3) да ли пружаоци услуга имају одговарајуће финансијске ресурсе како би током и након реструктурирања банке могли да наставе да пружају услуге (принцип 4.3. из ове одлуке).

4.3. Мере за ублажавање ризика по оперативни континуитет пословања и мере за унапређење припремљености за реструктурирање

36. Банка је дужна да успостави одговарајући систем за управљање ризицима по оперативни континуитет пословања у реструктурирању и да предузме мере за ублажавање ових ризика, мере за унапређење припремљености за реструктурирање и мере којима се омогућава реорганизација банке након реструктурирања.

Банка је нарочито дужна:

1) да обезбеди да се уговори којима је уређено пружање релевантних услуга од стране унутаргрупних пружалаца или трећих лица примењују и у случају реструктурирања банке, односно да одредбе ових уговора, све док траје пружање услуга, обезбеде:

– немогућност раскида, суспензије или измена одредаба због реструктурирања банке или реорганизације након реструктурирања,

– могућност преноса пружања услуга с тренутног на новог примаоца услуга због реструктурирања банке,

– неопходну подршку пружаоца услуге у случају преноса на новог пружаоца или новог примаоца услуге,

– континуитет у пружању услуга лицу из групе које је продато током реструктурирања/реорганизације пословања;

2) да успостави структуриран, транспарентан и реалистичан преглед тржишних цена и трошкова у вези с релевантним услугама које прима, како би се унапред могао тачно проценити њихов трошак у реструктурирању/реорганизацији пословања и с тим повезано доношење одговарајућих одлука;

3) да обезбеди да су пружаоци релевантних услуга финансијски стабилни у реструктурирању, како би управљала ризицима којима су ти пружаоци изложени у стресним условима пословања или у случају реструктурирања неког члана групе, при чему:

– начин на који ће банка обезбедити стабилност из ове одредбе зависи од тога да ли је пружалац услуга лице из банкарске групе или лице ван банкарске групе,

– ако релевантне услуге пружа нерегулисано лице из групе, банка треба да обезбеди да оно располаже адекватном ликвидном имовином (у износу најмање 50% годишњих фиксних оперативних трошкова), која треба да буде одвојена од остале имовине групе, што може да подразумева да се ликвидна имовина или депозити држе код лица ван групе, а ако релевантне услуге пружа лице ван групе, банка је дужна да спроведе детаљну проверу његовог финансијског стања у складу са одлуком којом се уређује управљање ризицима који настају по основу активности које је банка поверила трећим лицима, односно одлуком којом се уређују услови и начин поверавања активности у вези са информационим системом финансијске институције трећим лицима;

4) да обезбеди континуирани приступ релевантној оперативној имовини у случају реструктурирања или реорганизације било ког члана групе, нпр. кроз обезбеђивање да се уговори о лизингу и лиценцама примењују и у случају реструктурирања банке, а ако није у могућности да то обезбеди – дужна је да обезбеди да имовина буде у власништву или у закупу пружаоца или примаоца услуге;

5) да, узимајући у обзир релевантне прописе којима се уређују радни односи и с њима повезане захтеве, успостави планове за поступање у непредвиђеним ситуацијама којима се обезбеђује да су релевантне функције кадровски попуњене у реструктурирању, што укључује:

– планове задржавања запослених (и друге релевантне аспекте управљања људским ресурсима и повезане процесе) који детаљно описују мере које банка може да предузме у кратком року, пре и у току процеса реструктурирања, како би ублажила одлив запослених на релевантним функцијама,

– процедуре усмерене на решавање одлива запослених с релевантних функција у поступку реструктурирања, укључујући ажурне планове за запослене са адекватним знањем и искуством који могу да замене оне који су напустили поменуте функције,

– где је применљиво, процедуре за управљање ризицима повезаним са запосленима који би у поступку реструктурирања вршили двоструке функције.

Примена уговора из става 2. одредба под 1) ове тачке и у реструктурирању, односно током реорганизације пословања може се постићи на један од следећих начина:

1) уговарањем права Републике Србије као меродавног права или изричитим упућивањем на примену релевантних прописа Републике Србије;

2) у случају примене страног права, уговарањем одговарајућих одредаба којима се изричито признају и прихватају овлашћења Народне банке Србије у поступку реструктурирања, као и последице примене тих овлашћења, и којима се изричито прихвата обавеза пружања релевантних услуга и у току, односно након поступка реструктурирања, укључујући и период реорганизације пословања банке.

Ако банка не може да обезбеди да уговори из става 2. одредба под 1) ове тачке остану на снази и у случају реструктурирања, односно реорганизације пословања – дужна је да о томе обавести Народну банку Србије и да представи алтернативну стратегију (нпр. замена пружаоца услуга новим пружаоцем који је сагласан са уговарањем одговарајућих одредаба за одржавање континуитета пружања услуга и у случају реструктурирања или обавеза издвајања довољно ликвидних средстава како би се унапред измирили уговорни трошкови односне услуге у разумном периоду, не мањем од шест месеци након примене мера и инструмената реструктурирања).

Б. Приступ услугама СФИ

37. Банка је дужна да успостави процесе и процедуре неопходне ради обезбеђивања несметаног и континуираног приступа услугама СФИ које се односе на послове извршавања платних трансакција, услуге клиринга и салдирања финансијских инструмената и депоновања хартија од вредности, као и приступа кастоди услугама, које пружају посредници у оквиру СФИ – током и након поступка реструктурирања.

4.4. Идентификовање, мапирање и процена међуповезаности с пружаоцима услуга СФИ

38. Банка треба да идентификује све пружаоце критичних и битних услуга СФИ (без обзира на то да ли ове услуге пружају директно СФИ или посредници) и да их распореди (мапира) по правним лицима, критичним функцијама и кључним пословним активностима.

За потребе примене става 1. ове тачке, банка је дужна:

1) да идентификује све пружаоце СФИ услуга које користи, као и места трговања, при чему ови пружаоци услуга могу бити директно СФИ (нпр. платни системи, системи поравнања, централни тржишни учесници, Централни регистар, депо и клиринг хартија од вредности и сл.) или посредници који нуде услуге плаћања, клиринга, поравнања или кастоди услуге, као што су кореспондентске или кастоди банке;

2) да идентификује које су од повезаних СФИ услуга неопходне за континуитет критичних функција (критичне СФИ услуге) и кључних пословних активности (битне СФИ услуге), те да за те потребе развије објективан приступ који, између осталог, узима у обзир утицај који прекид или ограничење приступа услугама (нпр. ситуација у којој директни пружалац СФИ услуга или посредник не прихватају нове налоге за трговање финансијским инструментима али настављају да извршавају преостале отворене налоге из претходног периода, смањење кредитних лимита у току дана или ограничено коришћење одређених услуга попут учешћа у трансакцијама без права додатног обезбеђења, управљање средствима обезбеђења, правила којима се уређује коначност поравнања у битним платним системима и системима за салдирање итд.) имају на следеће:

– на њене критичне функције и кључне пословне активности,

– на пословање њених кључних клијената, у мери у којој је применљиво, и то за релевантна правна лица која су СФИ посредници другим банкама;

3) да распореди (мапира) сваку критичну или битну СФИ услугу по правним лицима, критичним функцијама и кључним пословним

активностима на које се дата услуга односи;

4) да идентификује услуге које пружа у контексту СФИ (нпр. ностро услуге, кастоди услуге, обезбеђивање ликвидности и др.).

Банка је дужна да обезбеди информације из ове тачке у СФИ извештајима, као и у плану поступања у случају настанка непредвиђених догађаја у делу који се односи на СФИ (у даљем тексту: СФИ план поступања), у складу с тачком 40. ове одлуке.

4.5. Разумевање захтева у вези с континуитетом приступа СФИ

39. Банка је дужна да адекватно сагледа све предуслове за континуитет приступа критичним и битним СФИ услугама и да документује и процени могуће финансијске и оперативне захтеве које пружаоци СФИ услуга могу да јој поставе пре и током поступка реструктурирања.

За потребе примене става 1. ове тачке, банка је дужна:

1) да при сагледавању предуслова за континуитет приступа критичним и битним СФИ услугама, на основу релевантних правила пословања и уговора с пружаоцима СФИ услуга – идентификује и документује значајне обавезе, нарочито финансијске и оперативне обавезе, да размотри за које од ових обавеза би банка или њен правни следбеник (након реструктурирања) могли имати потешкоће да их испуне, као и да, на основу ових правила и уговора с пружаоцима СФИ услуга, идентификује евентуалне значајне обавезе према другим пружаоцима услуга, чије су услуге неопходне за коришћење СФИ услуга;

2) да размотри активности које би пружаоци СФИ услуга могли да предузму у случају реструктурирања банке, као што су захтев за додатним средствима обезбеђења или смањење неискоришћеног износа оквирног кредита, као и у којим околностима и у ком року би ове активности могле бити предузете (одмах или након неколико дана);

3) да размотри захтеве за ликвидним средствима у различитим кризним ситуацијама с којима се може суочити и да обезбеди у СФИ извештају разумне процене тих захтева, заједно с релевантним подацима о кредитним линијама и њиховом коришћењу, као и историјским максималним потребама за ликвидношћу током дана или коришћењем средстава обезбеђења за одабрани период;

4) да у свом СФИ плану поступања објасни методологију на којој се заснивају њене процене ликвидносних захтева у стресним околностима, укључујући претпоставке у вези са очекиваним обимом пословних активности, као и да, где је релевантно, укључи додатне информације о евентуалним додатним захтевима (нпр. накнадама) које други пружаоци услуга неопходних за приступ СФИ могу наметнути.

4.6. СФИ план поступања и мере за обезбеђење континуитета приступа услугама СФИ

40. Банка је дужна да успостави СФИ план поступања, који обухвата и мере које је банка имплементирала ради обезбеђења континуитета приступа услугама СФИ или њиховог несметаног преноса или постепеног укидања, што укључује мере усмерене на максимизирање вероватноће да ће сви постављени захтеви у вези с приступом СФИ бити испуњени пре покретања и током реструктурирања, као и друге мере подршке поступку реструктурирања.

СФИ план поступања представља оперативни приручник који је одобрио извршни одбор банке и који за сваког појединачног критичног или битног пружаоца СФИ услуга треба да садржи следеће:

1) мере ублажавања за које се очекује да их пружалац СФИ услуга предузме пре и током реструктурирања;
2) инфраструктуру, процесе и оперативне процедуре које је банка дужна да успостави како би обезбедила да континуирано испуњава значајне обавезе из релевантних правила пословања и уговора с посредницима у пружању СФИ услуга, како би очувала најмање приступ свим критичним и битним СФИ услугама, што све треба да се заснива на детаљној идентификацији кључних система и запослених неопходних за одржавање приступа СФИ услугама, као и процедурама којима се обезбеђује да су ти системи и запослени расположиви или да поуздано могу бити замењени током кризе;
3) активности које би банка предузела ради ублажавања последица прекида или смањења обима приступа СФИ услугама на обављање критичних функција и обављање кључних пословних активности, нпр. кроз активно управљање изложеностима, авансно измирење обавеза или унапред припремљена кредибилна алтернативна решења, а за банку која је развила план постепеног смањивања активности трговања, треба узети у обзир и релевантне елементе тог плана (укључујући временски оквир за његову имплементацију).

За потребе примене става 2. ове тачке, банка је дужна да размотри следеће мере како би побољшала своју припремљеност за реструктурирање:

1) да обезбеди да се уговори којима је уређено пружање услуга неопходних за приступ СФИ примењују и у случају реструктурирања банке, ако то није претходно обезбедила (пододељак 4.3. ове одлуке);
2) да идентификује могуће замене за СФИ услуге које користи, као и релевантно меродавно право, при чему се оваква замена може реализовати непосредно по покретању поступка реструктурирања или

током реорганизације пословања банке, нпр. кроз рационализацију учешћа или чланства у СФИ, с тим да се само алтернативни пружаоци услуга с којима банка има успостављене уговорне односе могу сматрати потенцијално кредибилним заменама;

3) да идентификује захтеве у вези с преносивошћу клијената за све релевантне услуге, како би могла да подржи такав пренос, у складу с релевантним СФИ процесима и процедурама, што обухвата:

– располагање довољно детаљним информацијама о преносивости клијената у вези с централним другим уговорним странама, по централним другим уговорним странама и по сегментима у којима су ова лица активна као чланови клиринга: нпр. информације које се наводе у оквиру СФИ извештаја, начин на који је обезбеђена заштита средстава клијената (одвојивост рачуна) и врста клијентских рачуна, као и број клијената по различитим структурама рачуна,

– адекватне ресурсе и успостављене системе за располагање ажурним информацијама, које могу бити обезбеђене у веома кратком року у случају реструктурирања, како би се омогућио неометани пренос позиција клијената код централних других уговорних страна, као и средстава клијената код система за депо, клиринг и салдирање, што укључује: списак клијената за сваки од збирних (омнибус) рачуна, списак позиција, маргина и имовине примљене као средство обезбеђења за сваког појединачног клијента и списак имовине појединачних клијената која се држи код система за депо, клиринг и салдирање (Централног регистра, депоа и клиринга хартија од вредности).

Народна банка Србије упутством ближе прописује захтеве у вези са СФИ планом поступања и планом постепеног смањивања активности трговања.

Одељак 5.

Информационо-комуникациони систем и захтеви за подацима

41. Банка је дужна да успостави адекватан информационо-комуникациони систем (ИКТ), да развије капацитет за процену вредности и технолошку инфраструктуру како би обезбедила информације неопходне за:

1) израду и ажурирање планова реструктурирања;

2) спровођење независне, поштене и реалистичне процене вредности имовине и обавеза у складу с чланом 128з Закона;

3) делотворну примену инструмената и мера реструктурирања и у околностима које се брзо мењају.

42. Банка је дужна да у оквиру система за управљање који успоставља у складу с тач. 7. до 12. ове одлуке, под директном одговорношћу извршног одбора, успостави ефикасне процесе и процедуре за управљање како би обезбедила да њен ИКТ буде у могућности да благовремено обезбеди све информације и податке неопходне за планирање и спровођење реструктурирања, у складу са захтевима из тач. 41. до 50. ове одлуке.

Процеси и процедуре за управљање из става 1. ове тачке треба да обухвате следеће:

1) адекватне процесе за доследно прикупљање и агрегирање података на различитим нивоима банке, чланица банкарске групе и групе за реструктурирање, као и за њихово благовремено достављање;
2) адекватне процесе, комуникационе канале и јасну поделу надлежности и одговорности за ефикасну размену података и информација с Народном банком Србије, независним проценитељем или другим релевантним заинтересованим странама;
3) адекватне системе и процесе за потребе контроле квалитета података и информација и за обезбеђивање континуитета ИКТ капацитета.

43. Банка је дужна да докаже да је успоставила процесе и процедуре обезбеђења квалитета података и информација, као и да су њени ИКТ капацитети адекватни у смислу припремљености за реструктурирање. У том смислу, банка треба да спроводи периодична тестирања и одговарајућа унапређења ИКТ капацитета. Ова тестирања треба да процене и потврде да ли су ИКТ капацитети у складу са захтевима из тач. 41. до 50. ове одлуке, а нарочито да ли омогућавају:

1) брзо достављање података и информација Народној банци Србије, независном проценитељу или другој релевантној заинтересованој страни;
2) доследно агрегирање података за различите сегменте и нивое у банци и чланицама групе;
3) осетљивост и флексибилност интерних модела процене.

О резултатима тестирања из става 1. ове тачке банка је дужна да извештава извршни одбор и Народну банку Србије. Извештаји о резултатима тестирања треба да садрже и евентуално уочене недостатке, као и мере за њихово отклањање. Народна банка Србије може од банке захтевати да достави и релевантне извештаје унутрашње и спољне ревизије, као и друге документе у вези с њеним ИКТ капацитетима и капацитетима за процену вредности.

44. Банка је дужна да обезбеди ажурну документацију која описује усклађеност ИКТ капацитета са захтевима из овог одељка. Овом документацијом банка је дужна да опише изворне системе који се користе за продукцију података, као и опис начина њиховог рада, имплементиране контролне механизме и учеснике који су укључени у припрему и проверу (валидацију) података.

45. Полазећи од захтева из тач. 41. до 44. ове одлуке, банка је дужна да успостави процедуре којима ће обезбедити континуитет критичних ИКТ капацитета током и након реструктурирања, без обзира на то да ли се ради о пренетим или задржаним активностима. Ове процедуре треба да буду саставни део плана поступања банке у случају настанка непредвиђених догађаја.

5.1. ИКТ капацитети за обезбеђивање информација и података неопходних за израду и ажурирање планова реструктурирања

46. Банка је дужна да успостави адекватне ИКТ капацитете који могу да обезбеде информације и податке неопходне за планирање реструктурирања, што између осталог подразумева следеће:

1) да благовремено доставља прописане извештаје који садрже тачне, потпуне и довољно детаљне податке и информације за потребе планирања реструктурирања;
2) да током периодичних симулација обезбеди информације у складу с одредбама тач. 49. до 51. ове одлуке.

Поред захтева из става 1. ове тачке, банка је дужна да обезбеди детаљан опис успостављених процеса који треба да омогуће ажурне информације и податке за израду и ажурирање планова реструктурирања и који су у сваком тренутку доступни Народној банци Србије на њен захтев.

47. У вези са специфичним ИКТ, базама података и извештајним капацитетима, који представљају подршку процесима усмереним на очување оперативног континуитета пословања, банка је дужна да успостави свеобухватне и ажурне ИКТ и базе података које је могуће претраживати а које обезбеђују брз приступ информацијама и подацима потребним за спровођење реструктурирања и, након тога, за реорганизацију пословања, што подразумева најмање следеће:

1) каталог услуга, утврђен у пододељку 4.1. ове одлуке;
2) базу уговора о релевантним услугама, у формату који омогућава претраживање.

48. У погледу специфичних ИКТ капацитета у вези с критичним и битним СФИ услугама, банка је дужна да докаже способност генерисања благовремених и ажурних информација о:

1) њеном благовременом коришћењу критичних и битних СФИ услуга, као и оних за потребе праћења и извештавања о релевантним кључним показатељима, уз раздвајање сопствених активности и активности на захтев клијената;
2) врстама средстава обезбеђења које прихвата сваки од СФИ;
3) неискоришћеном износу средстава обезбеђења заложених код сваког од СФИ;
4) значајним предстојећим обавезама измирења и испоруке према вредности и према врсти имовине, укључујући обавезе са унапред дефинисаним роковима измирења.

Поред захтева из става 1. ове тачке, банка је дужна да докаже способност да:

1) процењује и управља текућим и пројектованим захтевима у вези с ликвидним средствима и средствима обезбеђења, који се односе на њена учешћа у СФИ, као саставног дела њених захтева за ликвидношћу, у складу с тач. 20. до 31. ове одлуке;
2) у реалном времену прати расположива ликвидна средства и средства обезбеђења за сваког од пружалаца СФИ услуга;
3) омогући располагање средствима обезбеђења, пренесе их на релевантне локације и конвертује у одговарајуће валуте.

5.2. ИКТ капацитети за обезбеђивање информација и података неопходних за спровођење независне процене вредности имовине и обавеза

49. Банка је дужна да успостави ИКТ капацитете који могу да обезбеде ажурне и, у мери у којој је то могуће, потпуне информације и податке неопходне за спровођење независне процене вредности имовине и обавеза у складу с чланом 128з Закона.

За потребе примене става 1. ове тачке, банка је дужна:

1) да током фазе планирања реструктурирања спроведе самопроцену расположивости информација и података и капацитета за њихово агрегирање у складу са захтевима Народне банке Србије који се односе на процену вредности имовине и обавеза, као и да Народној банци Србије достави извештај који садржи резултате те самопроцене и, ако је потребно, започне дијалог с Народном банком Србије на тему активности

које банка намерава да предузме како би спровела неопходна унапређења;

2) да спроведе симулације како би тестирала свој капацитет да, у року који одреди Народна банка Србије у дијалогу с банком, генерише све податке и информације потребне за процену вредности имовине и обавеза или детаљну проверу финансијског стања (енг. *due diligence*) или део тих података и информација;

3) објасни и јасно аргументује коришћене изворе података, претпоставке и методологије за сваки од интерних модела процене.

Народна банка Србије упутством ближе уређује захтеве према банкама и банкарским групама у вези са обезбеђивањем информација и података који се односе на процену вредности имовине и обавеза из ове тачке.

5.3. ИКТ капацитети за обезбеђивање информација и података неопходних за ефективну примену инструмената и мера реструктурирања

50. Банка је дужна да успостави ИКТ капацитете који могу да обезбеде информације и податке неопходне за спровођење инструмената и мера реструктурирања у сваком тренутку, чак и у околностима које се брзо мењају.

Банка је дужна да докаже:

1) способност да адекватно процени износ свог капацитета за покриће губитака и да обезбеди информације и податке потребне за спровођење реструктурирања применом инструмента расподеле губитака и у том смислу дужна је да има успостављене:

– базу података која обухвата списак минималних информација о сваком инструменту капитала и свакој хартији од вредности или другом финансијском инструменту који је издала банка, односно банкарска група,

– процес ажурирања информација из алинеје прве ове одредбе,

– анализу која за сваки од инструмената и хартија од вредности из алинеје прве ове одредбе утврђује испуњеност услова за укључивање у капитал у складу са одлуком којом се уређује адекватност капитала банке или за укључивање у квалификоване подобне обавезе у складу са одлуком којом се уређује МКО;

2) одржавање детаљне евиденције о финансијским уговорима;

3) ако је предвиђена примена инструмента реструктурирања који подразумева пренос имовине и обавеза банке – за сваку ставку имовине или обавеза за које је планиран пренос: способност да благовремено

обезбеди неопходне информације за процену вредности те ставке имовине или дате обавезе и способност да свим релевантним заинтересованим странама омогући брз и једноставан приступ неопходним информацијама и подацима, нпр. кроз успостављање базе података са одговарајућим приступом (енг. *virtual data room*) за потребе детаљне провере финансијског стања (енг. *due diligence*);

4) способност да у кратком року или у условима финансијског стреса истовремено обезбеди различите скупове података – нпр. у вези са управљањем ликвидношћу (из тач. 20. до 31. ове одлуке) и проценом вредности имовине и обавеза – које је утврдила Народна банка Србије.

Одељак 6.

Комуникација

51. Банка је дужна да успостави планове комуникације како би обезбедила благовремену, поуздану и доследну комуникацију с релевантним заинтересованим странама и подржала спровођење одабране стратегије реструктурирања, као и да успостави процесе управљања којима се обезбеђује ефикасно спровођење ових планова.

6.1. План комуникације

52. Банка је дужна да успостави свеобухватан план комуникације којим све кључне заинтересоване стране информише о последицама реструктурирања банке, с циљем ограничавања ширења негативних ефеката и панике, као и смањивања неизвесности.

У вези с планом комуникације, банка је дужна:

1) да идентификује групе кључних екстерних и интерних заинтересованих страна које треба да буду информисане о поступку реструктурирања, укључујући и пружаоце услуга и оперативне имовине, а најмање следеће:

– руководство, акционаре и запослене банке (укључујући процедуре за консултације са запосленима и, где је применљиво, дијалог с репрезентативним синдикатом и републичком организацијом надлежном за запошљавање, као и процену утицаја плана на запослене),

– клијенте, медије и ширу јавност,

– депоненте, кључне друге уговорне стране, имаоце дужничких инструмената које је емитовала банка, друге повериоце и друге релевантне учеснике на тржишту,

– надзорне, управне или судске органе од којих је потребно прибавити неко одобрење или овлашћење значајно за спровођење поступка реструктурирања;

2) да припреми и одржава ажурну листу кључних екстерних и интерних заинтересованих страна;

3) да Народној банци Србије достави листу идентификованих група заинтересованих страна обухваћених планом комуникације;

4) да припреми циљану стратегију комуникације за сваку идентификовану групу заинтересованих страна – при чему могу бити потребни различити протоколи комуникације за делове ових група или чак за појединачне заинтересоване стране (нпр. за СФИ: за централне друге уговорне стране потребне су другачије информације од оних намењених платним системима, а различите централне друге уговорне стране ће можда морати да примају прилагођене поруке у различито време у зависности од сегмента тржишта који опслужују, њихове локације, краја пословног дана и др.) – са унапред дефинисаним порукама и у складу са стратегијом реструктурирања коју је одредила Народна банка Србије, при чему план комуникације за сваку од идентификованих група заинтересованих страна треба да:

– садржи довољно детаљне кључне поруке којима се унапређује поверење у банку током реструктурирања, које треба да буду снажне, јасне, доследне и лако разумљиве и које, између осталог, треба да садрже: опште изјаве засноване на комуникацији која ће највероватније бити захтевана, имајући у виду предвиђене мере реструктурирања, и информације о последицама реструктурирања за релевантну групу заинтересованих страна у циљу унапређивања сигурности и предвидљивости,

– одреди када је неопходна комуникација са идентификованим групама заинтересованих страна,

– дефинише стратегију и процедуре за спречавање тзв. цурења информација,

– идентификује лица и организационе јединице који су задужени за дефинисање порука и који су носиоци комуникације и оне који су задужени за дистрибуцију ових порука,

– идентификује ефикасне комуникационе канале и потребну инфраструктуру за имплементацију стратегије комуникације и дистрибуцију релевантних порука;

5) да допуњава кључне поруке кроз развој шаблона за документе и имејл поруке, најчешћа питања и друге алате (нпр. оснивање кол-центра и сл.) који би се користили у поступку реструктурирања;

6) да идентификује сву комуникацију према тржишним учесницима која се захтева у складу с релевантним прописима.

6.2. Оквир за управљање информацијама

53. Банка је дужна да успостави процес управљања за потребе спровођења плана комуникације у сарадњи с Народном банком Србије, а нарочито да:

1) обезбеди да су обавезе из пододељка 6.1. ове одлуке саставни део процеса управљања;

2) утврди одговорности за састављање и спровођење плана комуникације у поступку реструктурирања (кроз одређивање одговорне организационе јединице или конкретне функције);

3) дефинише процес одобравања у спровођењу плана комуникације, који обухвата све области плана комуникације у поступку реструктурирања, укључујући и коначно одобрење како би се обезбедило да су дистрибуиране униформне поруке;

4) обезбеди да су запослени задужени за комуникацију упознати са својим улогама у смислу комуникације са идентификованим групама заинтересованих страна у кризним ситуацијама, у координацији с Народном банком Србије;

5) успостави процедуре које треба да обезбеде захтеве у вези с поверљивошћу информација;

6) обезбеди потребну инфраструктуру и ресурсе за ефикасну комуникацију са идентификованим групама заинтересованих страна, што може укључивати расположиву инфраструктуру која се користи у свакодневном пословању, као и додатну инфраструктуру (нпр. ангажовање специјализованих лица за односе с јавношћу, повећање капацитета кол-центра због очекиваног повећања броја упита и сл.);

7) успостави процесе како би обезбедила да су испуњени потенцијални захтеви за обелодањивањем у складу с релевантним прописима;

8) проактивно информише Народну банку Србије ако прописани захтеви за обелодањивањем информација могу неоправдано утицати на спровођење стратегије реструктурирања;

9) где је релевантно, успостави процесе управљања који омогућавају доследно, ефикасно и ефективно спровођење плана комуникације у различитим државама, узимајући у обзир, између осталог, локални језик, захтеве за обелодањивањем и различите временске зоне;

10) успостави процесе за праћење спровођења плана комуникације.

Одељак 7.

Одвојивост и реорганизација

54. Банка је дужна да обезбеди да њена структура, сложеност и међузависности у пословању не представљају препреке, већ да, ако је изводљиво, представљају подршку за спровођење утврђене стратегије реструктурирања и остваривање циљева реструктурирања.

7.1. Структура, сложеност и међузависност

55. Банка је дужна да идентификује, смањи и, где је потребно, отклони непримерену сложеност у својој структури која представља потенцијални ризик по спровођење стратегије реструктурирања, а уколико је потребно и примерено околностима конкретног случаја – да предузме и следеће:

1) да размотри спровођење мера којима би постигла оперативну независност материјално значајних лица и тиме подржала утврђену стратегију реструктурирања, нарочито када та стратегија предвиђа одвајање и/или реорганизацију пословања;
2) да ограничи комплексност трансакција трговања и интерне заштите (хеџинга), њиховог евидентирања, финансирања (у контексту групе којој банка припада, где је применљиво) и управљања ризицима који настају по основу ових трансакција;
3) да смањи сложеност и величину књиге трговања, ако је потребно, због примене инструмената и мера реструктурирања;
4) да обезбеди да правна и оперативна структура нису превише сложене и са израженим међуповезаностима, ради обезбеђења континуитета приступа критичним функцијама у реструктурирању, као и да, где је потребно, предузме мере за смањење сложености и/или за поједностављење правне структуре групе;
5) да усклади правну структуру групе с критичним функцијама и кључним пословним активностима;
6) да обезбеди да број лица у групи и сложеност структуре групе не спречавају примену предвиђених инструмената и мера реструктурирања;
7) да унутар групе успостави структуру и аранжмане финансирања који олакшавају спровођење стратегије реструктурирања;
8) да у случају мешовитих активности (нпр. послова осигурања) обезбеди да су ове активности независне од банкарских активности и/или да привремени или трајни прекид у пружању банкарских услуга не утиче значајније на трећа лица која користе небанкарске услуге, односно да реструктурирање банке или групе за реструктурирање нема значајан негативан утицај на небанкарске активности које нису обухваћене том групом; у том контексту, банка је дужна да докаже независност и отпорност значајних небанкарских послова у реструктурирању.

7.2. Анализа одвојивости у случају делимичног преноса пословања

56. Банка за коју је Народна банка Србије, у оквиру стратегије реструктурирања, предвидела примену инструмента реструктурирања који подразумева продају дела акција, односно имовине и обавеза, инструмента преноса банци за посебне намене или инструмента одвајања имовине – дужна је да спроведе анализу одвојивости како би

била спремна за стратегију делимичног преноса.

Иницијална анализа одвојивости из става 1. ове тачке треба да буде спроведене на основу:

1) постојеће структуре;
2) структуре након примене мера из плана опоравка.

Анализа из става 1. ове тачке треба да укључи најмање следеће:

1) опис уско повезаних активности (као и припадајућих услуга) које се могу одвојити од остатка групе без непотребних кашњења и непропорционално високих трошкова;
2) процену да ли се имовина, обавезе, услуге, запослени и, где је релевантно, припадајуће инфраструктуре – који су у вези с релевантним услугама и који су део потенцијалног преноса – могу пренети на трећа лица;
3) процену да ли се имовина и обавезе који нису у вези с критичним и битним услугама, али су наменски укључени у потенцијални пренос, могу пренети на трећа лица;
4) опис платних, клириншких и активности поравнања – да ли су обухваћене преносом или ликвидацијом;
5) опис ИКТ система и лиценци у власништву, запослених и критичних дељених услуга који су неопходна подршка након преноса;
6) самопроцену потенцијалних ограничења за одвајање, укључујући правна ограничења;
7) опис потребних оперативних захтева и очекиваног времена који су неопходни за достављање информација и релевантних процена;
8) опис могућих трошкова у случају спровођења планираног преноса;
9) опис потреба за ликвидношћу и изворима финансирања у случају нових преноса, као и опис могућих извора финансирања (након одвајања);
10) регулаторне, правне, уговорне и економске препреке за пренос дела акција, имовина или обавеза банке.

Одвојивост у случају делимичног преноса пословања Народна банка Србије ближе прописује упутством.

7.3. План реорганизације пословања након примене инструмента расподеле губитака

57. Банка за коју је Народна банка Србије, у оквиру стратегије реструктурирања, предвидела примену инструмента расподеле губитака ради докапитализације банке у реструктурирању, у мери неопходној за

њено даље несметано пословање – дужна је да идентификује и процени мере за успостављање дугорочног одрживог пословања након примене овог инструмента, као и да разради мере које могу бити предвиђене у плану реорганизације пословања.

Банка је дужна да унапред припреми процену кључних елемената плана реорганизације пословања како би била спремна за реструктурирање и да у том циљу, између осталог, предузме следеће:

1) да идентификује и опише потенцијалне мере којима се поново успостављају њен одговарајући финансијски положај и дугорочна одрживост њеног пословања, као и да спроведе иницијалну процену тих мера;
2) да утврди време потребно за примену и спровођење мера из одредбе под 1) овог става, укључујући и опис потребних корака;
3) да обезбеди потребне капацитете како би омогућила Народној банци Србије да током реструктурирања оцени елементе из одредаба под 1) и 2) овог става.

58. Потенцијалне мере реорганизације пословања банке могу укључивати најмање следеће:

1) реорганизацију свих њених активности;
2) промене у оперативном систему и инфраструктури;
3) обуставу активности које стварају губитке;
4) реорганизацију постојећих активности које могу бити конкурентне;
5) продају имовине или линија пословања;
6) постепено смањивање активности трговања, где је то релевантно.

У том смислу банка је дужна да размотри и идентификује мере реорганизације пословања из плана опоравка које се можда неће користити у фази опоравка, као и оне мере које нису биле идентификоване као опције опоравка, али које: а) би позитивно утицале на реорганизацију и пословни модел и на дугорочну одрживост пословања или б) не би имале директан утицај на капитал или ликвидност, али би допринеле свеукупном остваривању циљева реорганизације.

Ако су гашење и/или продаја делова активности/групе предвиђени као потенцијална мера реорганизације пословања, банка је дужна да, узимајући у обзир и план опоравка, идентификује:

1) релевантна лица и пословне линије, начин њиховог гашења/продаје, укључујући односне претпоставке, као и очекиване трошкове и захтеве за ликвидношћу;

2) финансирање и услуге који се пружају преосталом делу или које пружа преостали део;

3) производе и услуге које ће престати да пружа јер не доприносе остваривању циљева реструктурирања или примени инструмената реструктурирања.

59. У вези са анализом мера из тачке 57. ове одлуке, банка је дужна:

1) да докаже како ће дугорочна одрживост бити поново успостављена захваљујући предложеним мерама и у том смислу да размотри следеће:

– потенцијалне трошкове и последице реорганизације пословања на биланс успеха и биланс стања,

– потенцијалне потребе за изворима финансирања током периода реорганизације пословања и потенцијалне изворе финансирања,

– потенцијалне приливе од продаје имовине, лица или пословних линија чија је продаја предвиђена планом реорганизације пословања;

2) да утврди потребне кораке и очекивано време за спровођење предвиђених мера, при чему може користити и информације из плана опоравка и других докумената, ако су релевантне;

3) да спроведе процену на основу следећих претпоставки:

– анализа је спроведена на основу постојеће структуре, на крају пословне године с подацима из ревидираних финансијских извештаја, осим у случају да Народна банка Србије захтева други извештајни датум, као и структуре након примене мера и инструмената реструктурирања, односно узимајући у обзир утицај примене мера опоравка на реорганизацију пословања,

– у случају потенцијалне употребе средстава Фонда за реструктурирање банака, предвиђене мере треба да буду усклађене с циљем поновног успостављања дугорочне одрживости банке или банкарске групе уз свођење трошкова за буџетска и друга јавна средства на најмању могућу меру и ублажавање евентуалних негативних ефеката на конкуренцију на тржишту.

Како би Народна банка Србије могла да оцени утицај реорганизације пословања на критичне функције и финансијску стабилност, анализа из става 1. ове тачке треба да буде поткрепљена одговарајућим информацијама, између осталог:

1) навођењем коришћених претпоставки, као што су кључни макроекономски показатељи;

2) пројектовањем утицаја на биланс успеха и биланс стања;

3) описом промена кључних финансијских параметара.

Г л а в а IV

ДИЈАЛОГ С БАНКОМ

60. При вршењу процене могућности реструктурирања, Народна банка Србије спроводи дијалог с банком ради утврђивања да ли је банку у датом тренутку могуће реструктурирати и које се мере могу предузети како би се отклониле потенцијалне препреке за реструктурирање, где је то потребно.

Усклађеност банке са обавезама из тач. 7. до 59. ове одлуке, програм активности за унапређење спровођења реструктурирања из тачке 62. став 2. ове одлуке, идентификоване потенцијалне препреке за реструктурирање и мере за њихово отклањање предмет су континуираног дијалога Народне банке Србије с банком кроз билатералне и мултилатералне састанке, укључујући онлајн састанке, радионице, размену имејлова и писаног материјала и друге облике комуникације. У фокусу дијалога су и сви специфични приоритети које Народна банка Србије утврђује полазећи од карактеристика конкретне банке, односно банкарске групе и утврђене стратегије реструктурирања, а које саопштава банци кроз кратак приказ кључних елемената плана реструктурирања.

61. Народна банка Србије доставља банци на изјашњење нацрт кратког приказа плана реструктурирања за ту банку, односно банкарску групу, који садржи и предлог МКО захтева.

Банка је дужна да се изјасни на нацрт из става 1. ове тачке у року од 30 дана од датума пријема тог нацрта.

Ако Народна банка Србије не прихвати примедбе из изјашњења из става 2. ове тачке, обавестиће о томе банку из тог става у року од 15 радних дана од дана пријема тог изјашњења, а ако закључи да је потребно, може одржати и састанак с том банком.

Ако се банка не изјасни на нацрт из става 1. ове тачке у року из става 2. ове тачке, сматра се да нема примедбе на тај нацрт.

62. Банка је дужна да, најмање једном годишње, са стањем на дан 31. децембра текуће године, изврши самопроцену усклађености са обавезама из тач. 7. до 59. ове одлуке.

На основу самопроцене из става 1. ове тачке, банка је дужна да изради, односно ажурира свеобухватан програм активности за унапређење спровођења реструктурирања, који усваја управни одбор банке и који садржи предлог конкретних активности за усклађивање са обавезама из тач. 7. до 59. ове одлуке и предлог мера за решавање потенцијалних препрека за реструктурирање, очекиваних резултата тих активности (циљева), крајњих рокова за достизање тих резултата и референтних тачака на том путу (с међуциљевима и роковима за њихово достизање) – који доставља Народној банци Србије најкасније 31. маја наредне године.

У програму активности из става 2. ове тачке посебна пажња треба да буде посвећена предложеним мерама за решавање потенцијалних препрека за реструктурирање које је идентификовала Народна банка Србије.

Предлози мера из става 2. ове тачке морају бити:

1) специфични – мера је усмерена на решавање конкретне идентификоване препреке;
2) мерљиви – предвиђено смањење или отклањање препреке може се неспорно приписати мери и може се адекватно проценити;
3) остварљиви – довољно ресурса је посвећено спровођењу дате мере;
4) реалистични – изводљиво је спровести меру у предложеном року.

Народна банка Србије процењује да ли предложене мере из става 3. ове тачке могу ефективно умањити, односно отклонити препреке за реструктурирање.

63. Ако није другачије наведено у кратком приказу плана реструктурирања, банка је дужна да Народној банци Србије, најмање једном годишње, уз програм активности из тачке 62. став 2. ове одлуке, доставља извештај о напретку у погледу унапређења могућности реструктурирања (у даљем тексту: извештај о напретку), који одобрава управни одбор банке. Извештај о напретку треба да документује постигнути напредак у спровођењу активности из програма из овог става, да означи преостале недостатке и да предложи приоритете за наредних годину дана.

Банка одређује форму у којој доставља извештај о напретку, с тим да он мора да буде довољно детаљан да омогући Народној банци Србије да процени резултате банке у односу на референтне тачке из програма

активности из тачке 62. став 2. ове одлуке и да подржи процену могућности реструктурирања на крају сваког циклуса планирања реструктурирања.

64. Народна банка Србије у оквиру дијалога с банком може одржавати тематске састанке и радионице на којима би се разматрало следеће:

1) предложене мере за решавање потенцијалних препрека за реструктурирање;
2) рокови за имплементацију мера из одредбе под 1) овог става;
3) кључне референтне тачке;
4) постигнути напредак у погледу могућности реструктурирања банке.

Народна банка Србије може од банке захтевати додатне информације, ако из извештаја о напретку не може адекватно да сагледа елементе из става 1. ове тачке.

65. Ако кроз дијалог с банком утврди да постоје значајне препреке за реструктурирање – Народна банка Србије доноси решење за отклањање препрека за реструктурирање у складу с чланом 128ђ Закона.

Г л а в а V

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

66. Банка је дужна да о самопроцени из тачке 62. став 1. ове одлуке изради извештај, са стањем на дан 31. децембра 2025. године, који усваја управни одбор банке – и да га достави Народној банци Србије најкасније 31. маја 2026. године.

Уз извештај из става 1. ове тачке, банка је дужна да Народној банци Србије достави први програм активности из тачке 62. став 2. ове одлуке.

67. Банка је дужна да се усклади са обавезама из тач. 7. до 59. ове одлуке најкасније 31. децембра 2029. године (општи рок).

У оквиру општег рока за усклађивање из става 1. ове тачке, у табели 1. наведени су рокови за усклађивање с појединим одељцима Главе III ове одлуке и појединачним захтевима у оквиру њих.

Табела 1.

	Област	**Опис захтева**	**Рок за усклађивање**
1.	Управљање		

а)	Пододељак 1.1.	Именовање одговорног члана извршног одбора и вишег руководства банке, активна улога руководства банке	31. децембар 2025. године
б)	Пододељци 1.2. и 1.3.	Успостављање процеса и процедура за управљање активностима планирања и унапређења могућности реструктурирања банке, те за контролу квалитета и унутрашњу ревизију	31. децембар 2026. године
в)	Пододељак 1.4.	Тестирање и операционализација стратегије	У складу с роковима утврђеним за релевантне обавезе из других одељака
2.	Капацитет за покриће губитака и докапитализацију		
а)	Пододељци 2.1, 2.2, 2.4, 2.5. и 2.6.	Изградња и одржавање адекватног капацитета за покриће губитака и докапитализацију, испуњење МКО захтева у складу са одлуком којом се уређује тај захтев, успостављање делотворних интерних механизама за пренос губитака и докапитализацију	31. децембар 2028. године
б)	Пододељак 2.3.	Припремање свеобухватног приручника за спровођење инструмента расподеле губитака, који обухвата интерне и екстерне аспекте спровођења овог инструмента	Прва верзија: 31. децембар 2027. године
3.	Ликвидност и извори финансирања у реструктурирању	Банка је дужна да за 2027. годину као приоритет у програму активности одреди ликвидност, почевши од свог капацитета да процени потребе за ликвидношћу и изворима финансирања у реструктурирању. Банка је дужна да докаже способност за мерење, извештавање и предвиђање своје позиције ликвидности у реструктурирању, као и могућност да идентификује и прати имовину која се	2027–2029. године

		може користити као средство обезбеђења за прибављање извора финансирања у реструктурирању.	
4.	Оперативни континуитет пословања и приступ услугама СФИ		
а)	Оперативни континуитет пословања у реструктурирању (пододељци 4.1, 4.2. и 4.3)	Идентификација и мапирање међуповезаности и процена ризика по оперативни континуитет пословања	31. децембар 2025. године
		Активности за ублажавање ризика по оперативни континуитет пословања и мере за унапређење припремљености за реструктурирање	2026–2029. године
б)	Приступ услугама СФИ (пододељци 4.4. до 4.6)	Идентификовање, мапирање и процена међуповезаности	31. децембар 2025. године
		Успостављање СФИ плана поступања у случају настанка непредвиђених догађаја Банка је дужна да, од циклуса планирања реструктурирања у 2026. години, овим планом за почетак обухвати најмање пет кључних пружаоца СФИ услуга.	2026–2029. године
5.	Информационо-комуникациони систем и захтеви за подацима		
а)	Пододељак 5.1.	Банка је дужна да успостави адекватне ИКТ капацитете који могу да обезбеде информације и податке неопходне за планирање реструктурирања у делу који се односи на обавезу благовременог достављања прописаних извештаја који садрже тачне, потпуне и довољно детаљне податке и информације за потребе планирања реструктурирања.	31. децембар 2025. године
		Опис успостављених процеса који треба да омогуће ажурне информације и податке за израду и ажурирање	31. децембар 2025. године

		планова реструктурирања и који су у сваком тренутку доступни Народној банци Србије на њен захтев	
		Успостављање специфичних ИКТ капацитета	2026–2029. године
б)	Пододељак 5.2.	Извештај о самопроцени расположивости информација и података и капацитета за њихово агрегирање у складу са захтевима Народне банке Србије који се односе на процену вредности имовине и обавеза	31. децембар 2026. године
		Успостављање ИКТ капацитета за потребе процене вредности имовине и обавеза	2027–2029. године
в)	Пододељак 5.3.	Успостављање ИКТ капацитета за потребе спровођења инструмента реструктурирања	2027–2029. године
6.	Комуникација	План комуникације	31. децембар 2025. године
7.	Одвојивост и реорганизација		
а)	Пододељак 7.1.	Банка је дужна да идентификује непримерене сложености у својој структури које представљају потенцијални ризик по спровођење стратегије реструктурирања и да предложи мере и рокове за њихово отклањање	2026–2029. године
б)	Пододељак 7.2.	Анализа одвојивости за потребе спровођења стратегије делимичног преноса акција, имовине и/или обавеза	2027–2029. године
в)	Пододељак 7.3.	План реорганизације пословања након примене инструмента расподеле губитака	Прва верзија до 31. децембра 2027. године

Изузетно од става 1. ове тачке, банка за коју Народна банка Србије утврди да је над њом могуће спровести поступак стечаја или ликвидације без наступања значајних негативних последица на стабилност финансијског система – дужна је да се, у роковима утврђеним ст. 1. и 2.

ове тачке, усклади са обавезама из Главе III ове одлуке на следећи начин:

1) у оквиру Одељка 1, са одредбама пододељака 1.1, 1.2. и 1.3;
2) у оквиру Одељка 2, са одредбама пододељака 2.1, 2.4. и 2.5;
3) у оквиру Одељка 5, са одредбама пододељка 5.1;
4) у оквиру Одељка 6, са одредбама пододељака 6.1. и 6.2.

68. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а примењује се од 1. октобра 2025. године, осим тачке 61. ове одлуке, која се примењује од 1. јануара 2026. године.

ИО НБС бр. 49
10. јула 2025. године
Б е о г р а д

Председавајућа
Извршног одбора Народне банке Србије
Г у в е р н е р
Народне банке Србије

Др Јоргованка Табаковић, с.р.